

Legea educației naționale

- proiect -

București, 06 septembrie 2009

CAP. VIII – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR MEDICAL

Art. 105 - Organizarea și funcționarea învățământului superior medical

(1) Învățământul universitar din domeniul sănătate se desfășoară numai în instituții de învățământ universitar autorizate provizoriu sau acreditate, cu respectarea reglementărilor generale și sectoriale din Uniunea Europeană și anume:

a) se asigură 6 ani de studii, pentru minimum de 5500 de ore de activitate teoretică și practică la specializările Medicină și Medicină dentară; 5 ani de studii, pentru specializarea farmacie; 4 ani de studii, pentru minimum 4600 de ore de pregătire pentru specializarea asistenți medicali generaliști și moașe și de 3 ani pentru alte specializări medicale;

b) fiecare an universitar are câte 60 credite de studiu transferabile ECTS. Pentru ciclul I sunt totalizate 180 credite pentru specializările cu licență pe o durată a studiilor de 3 ani, 240 credite pentru specializările de 4 ani, 300 credite pentru specializarea Farmacie cu durată de 5 ani și 360 de credite pentru specializarea Medicină și Medicină dentară de 6 ani;

c) studiile universitare de masterat au între 60 și 120 credite;

d) studiile universitare de doctorat totalizează 60 de credite.

(2) Instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza forme de învățământ prin cele 3 cicluri: ciclul I – studii universitare de licență, ciclul II – studii universitare de masterat, ciclul III – studii universitare de doctorat, precum și de formare profesională: de rezidențiat, perfecționare, educație medicală continuă. Studiile de rezidențiat se organizează numai în Universitățile de Medicină și Farmacie acreditate.

(3) Durata studiilor universitare de doctorat pentru absolvenții din învățământul medical superior este de 4 ani.

(4) Prin acord între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății, instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate și instituțiile sanitare publice pot utiliza venituri de la bugetul de stat sau venituri proprii, în interes reciproc, pentru asigurarea unor condiții optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale și accesul la informație medicală.

104

(5) Instituțiile de învățământ superior medical se constituie ca centre metodologice pentru activitatea didactică desfășurată în unitățile sanitare din județele incluse în teritoriul arondat. Teritoriul arondat acestor instituții se stabilește prin ordin comun al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății, în baza unor criterii de calitate.

(6) La selecția și promovarea personalului didactic universitar din instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate se iau în considerare criteriile privind experiența profesională medicală dovedită. În învățământul superior din domeniul sănătate, pentru posturile didactice la disciplinele cu corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății pot accede doar persoane care au obținute, prin concurs, în funcție de gradul universitar, titlurile în specialitatea postului de:

medic rezident, medic specialist sau medic primar.

(7) Instituțiile de învățământ superior medical pot să-și constituie un patrimoniu din structuri sanitare ca bază de învățământ și ca pol de competitivitate și excelență – spitale, clinici, centre de cercetare și altele asemenea – fie prin transfer din domeniul public, fie prin asocieri cu instituții private. Aceste structuri pot desfășura activități sanitare și pot încheia contracte de finanțare cu toate instituțiile publice sau private ce funcționează legal în România, în alte state membre ale Uniunii Europene, în statele aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană.

(8) În învățământul universitar din domeniul sănătate nu pot fi echivalate studii și nu se pot transfera credite obținute în învățământul postliceal.

(9) În vederea realizării unor obiective educaționale și de cercetare, instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate se pot asocia sub diferite forme cu orice alte instituții ce funcționează legal în România.

(10) Învățământul universitar și postuniversitar medico-farmaceutic uman se desfășoară în unități sanitare publice sau private, institute, centre de diagnostic și tratament, în secții cu paturi, în laboratoare și în cabinete. Clinicile universitare sunt secții clinice din spitale publice sau private în care sunt organizate departamente, catedre sau discipline universitare.

(11) Învățământul farmaceutic se desfășoară în clinici, laboratoare, farmacii publice sau de spital și în unități de cercetare și/sau producție de medicamente, acreditate de instituțiile de învățământ superior.

(12) Unitățile clinice universitare se înființează, la propunerea instituției de învățământ superior, prin ordin comun al ministrului educației, cercetării și inovării și al ministrului sănătății. Într-o unitate clinică universitară activitatea de învățământ este susținută de o singură instituție de învățământ superior sau, după caz, de o singură facultate cu profil medico-farmaceutic uman.

(13) Desființarea unei unități clinice universitare se poate face numai prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării și inovării, la propunerea instituției de învățământ superior.

(14) Într-o unitate clinică universitară întreaga activitate de învățământ, asistență medicală și cercetare științifică este condusă de șeful clinicii. Șeful clinicii universitare stabilește nivelul de dotare corespunzător desfășurării activităților didactice și de cercetare.

(15) Poziția de șef de clinică se ocupă de cadrele didactice universitare cu cel mai înalt grad universitar, respectiv conferențiar sau profesor universitar, pe baza hotărârii senatului universității. Șeful de clinică poate fi numit șef de secție/șef de laborator, la propunerea senatului universității, prin ordin al ministrului sănătății.

(16) Medicii și farmaciștii cu funcție didactică din unitățile clinice universitare, salariați ai instituției de învățământ superior din domeniul sănătate, primesc din partea unității sanitare în care își desfășoară activitatea integrată clinic o indemnizație de activitate clinică reprezentând echivalentul a cel puțin unei jumătăți de normă corespunzătoare gradului profesional în care sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății, pentru activitatea de asistență medicală, respectiv farmaceutică.

(17) Spațiile din unitățile sanitare publice sunt folosite pentru învățământ universitar și postuniversitar de stat, fără plată. Instituțiile de învățământ universitar particular care au specializări din domeniul sănătate încheie contracte de închiriere cu unitățile sanitare publice, cu aprobarea ministrului sănătății.

(18) Dotările din unitățile sanitare publice, indiferent de proveniență, sunt folosite fără plată pentru procesul de învățământ de stat din domeniul sănătate.

(19) Clinicile universitare se pot constitui în centre de cercetare în domeniul sănătate, sub forma de fundații.

Art. 106 - Rezidențiatul

(1) Rezidențiatul reprezintă forma specifică de învățământ superior pentru absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie, care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

(2) Admiterea la rezidențiat se face numai prin concurs național pe baza unei metodologii aprobate de Ministerul Sănătății și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Admiterea la

106

rezidențiat a cadrelor didactice din învățământul universitar din domeniul sănătate se face în aceleași condiții ca pentru orice absolvent al învățământului universitar din domeniul medicofarmaceutic.

(3) Medicii rezidenți care ocupă prin concurs posturi didactice de asistent universitar în instituții de învățământ universitar din domeniul sănătate continuă formarea în rezidențiat și sunt retribuiți pentru ambele activități.

(4) Autoritățile administrațiilor publice locale și județene din teritoriul arondat au obligația de a pune la dispoziția universităților din domeniul sănătate, în mod gratuit, spații de cazare pentru medicii rezidenți, pe perioada detașării pentru formare profesională, în limita prevederilor stabilite de ordinul comun al Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății.

(5) Procesul de formare în rezidențiat se desfășoară în clinici universitare și alte unități sanitare.

(6) În cadrul instituțiilor de învățământ care organizează programe de pregătire în rezidențiat se constituie un departament de pregătire în rezidențiat. În universitățile de medicină și farmacie, departamentul este subordonat conducerii universității. În facultățile de medicină, medicină dentară sau farmacie care funcționează în cadrul altor universități, departamentul este subordonat conducerii facultății respective.

(7) Rezidențiatul se finalizează printr-un examen care cuprinde probe teoretice și practice, organizat de către instituția de învățământ superior în care rezidentul a desfășurat minimum 50% din activitățile de pregătire în specialitate. Comisia de examen este stabilită de către instituția de învățământ superior, cu avizul Ministerului Sănătății. După promovarea examenului, instituția de învățământ superior în care rezidentul a desfășurat minimum 50% din activitățile de pregătire în specialitate eliberează rezidentului diploma care certifică absolvirea stagiilor de pregătire în specialitate, specialitate cuprinsă în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

(8) Instituțiile de învățământ superior cu facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie eliberează diploma care certifică absolvirea stagiilor de pregătire în specialitate.